

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἑσωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωταί δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.— Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαντεῖα

Περίοδος Β'.—Τόμ. 7^{ος}.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Νοεμβρίου 1900

Ἔτος 22^{ον}. — Ἀριθ. 46

Ο ΠΕΤΡΟΜΑΖΕΥΤΗΣ

[Μυθιστορία ὑπὸ ΑΙΜΕ GIRON]
(Συνέχεια· ἴδε σελ. 369.)

Ὁ γέρον Πέτρομαζεῦτης δὲν ἐδαστάχθη λοιπὸν παρὰ ὀλίγας μόνον ἐβδομάδας, καὶ ἐπειτα, — μίαν κακὴν καὶ ψυχρὰν ἡμέραν — ἤναγκάσθη νὰ πέσῃ εἰς τὸ κρεβάτι του καὶ νὰ μείνῃ.

Τώρα ἦτο ἡ σειρὰ τῆς Χρυσούλας νὰ νησυχῇσιν, νὰ τον περιποιηθῇ καὶ νὰ τον περιθάλψῃ.

Ἀλλὰ πῶς νὰ κάμῃ, ποῦ εἶχεν ὑπηρεσίαν εἰς τὸ κτῆμα ; ... Νὰ τον ἀφίνη μόνον ἐκεῖ-ἐπάνω, εἰς τὸν ἐναέριον οἰκίσκον, ὅλην σχεδὸν τὴν ἡμέραν καὶ μέγα μέρος τῆς νυκτός ; Ἀδύνατον ! Νὰ παραμελῇ κάτω τὴν ἐργασίαν, διὰ τὴν ὁποίαν τὴν ἐτρέφον, τὴν ἐστέγαζαν καὶ τὴν ἐπλήρωναν ; Καὶ αὐτὸ δὲν τῆς ἐφαίνετο καλόν. Ὅχι διότι δὲν εἶχε τὸ θάρρος νὰ ψηφίσῃ, χάριν τοῦ ἀγαπητοῦ τῆς γέροντος, τὴν μουρμούραν τῶν κυρίων τῆς, — ἀλλὰ διότι ἡ συνείδησίς τῆς ἐξηγείρετο.

Ἐσκέφθη, ἐσκέφθη, — ὅπως ἄλλοτε καὶ ὁ κύριος Φραντζῆς, — καὶ ἐπὶ τέλους εὔρε τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος. Ἐγκατέλειπεν ὀριστικῶς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κτήματος καὶ ἀπεχαιρέτισε τοὺς κυρίους τῆς. Κατ' αὐτὸν τὸ τρόπον ἀπεδείκνυνεν, ὅτι ἦτο ἀφωσιωμένη τελείως καὶ ἀποκλειστικῶς εἰς ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὡς πατέρα τῆς, καὶ ὁ ὁποῖος τώρα τὴν ἀπεχάλει κόρην του.

Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην λοιπὸν ἀνῆλθε καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὸν ἐναέριον οἰκίσκον, καὶ ἡγρύνει νυχθημερὸν παρὰ τὸ προσκεφάλαιον τοῦ ἀσθενοῦς, καὶ του ἐκαμνεν ὅσας περιποιήσεις ἤμποροῦσεν, καὶ ὅσα γιὰτροσόφια ἤξευρε, καὶ ὅσα ζεστά ἐπρόφαινε νὰ παρασκευάζῃ ἐπι-

μελῶς εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἡμερονυκτίου.

Ἀλλὰ φεῦ ! οὔτε αἱ περιποιήσεις, οὔτε τὰ γιαιτροσόφια, οὔτε τὰ ζεστά ἔφεραν κανὲν ἀποτέλεσμα ! Ἡ Χρυσούλα ἐπέισμωσεν, ἀπεθαρρύνθη, τὰ ἐχρειάσθη, καὶ ἐπιτέλους ἔστειλε τὸν Σιδέρην εἰς τὴν πόλιν νὰ φέρῃ τὸν ἱατρόν.

Ὁ ἱατρὸς δὲν ἤρχισε νὰ ἔλθῃ, — μετὸ ἀμαξάκι του πάντοτε καὶ μετὰ τὰς παρὰξενιείας του, — καὶ ὅπως ἄλλοτε διὰ τὴν κόρην, οὕτω τώρα καὶ διὰ τὸν γέροντα,

ἤρχισε νὰ στηθοσκοπῇ, νὰ νακρίνῃ καὶ νὰ μπιλάλλῃ.

— Νομίζω, γιαιτρέ μου, εἶπεν ὁ κ. Φραντζῆς, ὅτι δὲν μου χρειάζεται ἄλλο τίποτε, παρὰ νὰ ἰδρῶσω καλά. Γράφετέ μου λοιπὸν, σὰς παρακαλῶ, κανένα ἱατρικὸν τῆς προκοπῆς, ποῦ νὰ ἐπενεργῇ δραστηρίως ἐπὶ τῶν ἐπταχοσίων χιλιάδων ἀδένων τῆς ἐκιδρώσεως, τὰς ὁποίας ἐμέτρησαν οἱ ἀνατόμοι ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος . . . Ἐννοεῖτε . . .

— Μὰ δὲν ἐννοῶ τίποτε ! Σὰς φαίνεται ὅτι θὰ καρδίσωμεν μεγάλα πράγματα, ἂν ἐκλέξω καὶ σας γράψω κανὲν ἰδρωτικόν ; . . . Ἐστὼ, σὰς ἔγραψα, — εἶπεν . . . Δὲν βαρύνεσθε ! Ἀς εἶνε ὁμῶς, ἀφ' οὗ ἐπιμένετε, θὰ γίνῃ. Εἰμπορεῖ, πραγματικῶς, νὰ σας ὠφελήσῃ . . . Ὅπωςδὴποτε, δὲν θὰ σας βλάψῃ.

Μετὴν ὥραν αὐτὴν παρηγορίαν, ὁ ἱατρὸς ἔγραψε μίαν συνταγὴν, τὴν ὁποίαν παρέλαβε διὰ τὰ περαιτέρω ὁ Σιδέρης.

— Αὔριον θὰ μου πῆτε τὰ νέα ! ἐφώναξε φεύγων ὁ ἱατρὸς.

Καὶ ὁ κ. Φραντζῆς, ἀντὶ πάντος ἀλλοτὸν «νέον» τῷ ἀνήγγειλε τὴν ἐπαύριον, ὅτι τὸ ἱατρικὸν του δὲν ἀπεδείχθη καὶ τόσῳ δραστήριον, ὅτι « ἰδρωτὴν αἷμα ἕως νὰ ἰδρῶσῃ ὀλίγον ἰδρώτα », καὶ ὅτι μολοντούτα, δὲν εὔρισκε τὴν ἐαυτὸν του οὔτε καλλίτερα οὔτε χειρότερα.

— Αὐτὸ ἀκριβῶς πρὸς σας ἔλεγα κ' ἐγώ ! εἶπεν ὁ ἱατρὸς, — τώρα, θελετε νὰ δοκιμάσωμεν τίποτε δραστηριώτερον ; ὁμιλή-



«Τοῦ ἔκαμνεν ὅσας περιποιήσεις ἤμποροῦσεν.» (Σελ. 377, στ. α')

